

Mugurul

Ina M.

Golașă e privirea, săgeată spre fereastră
Și tremură gândirea, închisă-n casa noastră.
Cafeaua-n dimineață e mai amară, parcă
Și facem din speranță un steag la noua arcă.

Cerul senin privește ferestrele căscate
Spre frica dintre ziduri, din suflete uscate.
E viață în afară, e viață și-năuntru
Și zidul ne anunță de viitorul sumbru.

Privirea se anină de creanga unui pom
Și trage după ea un gând sădit în om.
Se contopește gândul cu creanga cea golașă
Și-un mugur de lumină apare, strâns în fașă.

Din rădăcina vieții pornește-n clocot seva
Și urcă prin tulpină înspre Adam și Eva.
În creanga cea pleșuvă e lavă cu esență
Din viața comprimată până la chintesență.

E mugurul gestant și creanga iar vibrează,
Căci omul sparge zidul și iese ca o briză
De curcubeu în ploaia cu picături de frică
Și-atunci îngrijorarea din suflete, abdică.